

Stále se snažím odpustit jedné blízké osobě za to, co mi udělala, ale nejde mi to, už jsem z toho zoufalá, co s tím mohu dělat?

Názor, potřeba či úkol, že máme odpouštět druhým nebo po někom vyžadovat oduštění je jedním z nejtěžších retraumatizujících virů. Je to neřešitelný úkol a navíc zcela nesmyslný, který sice může vypadat svatě a moc dobře, ale jde jen o **skrytý soud, retraumatizaci a ovládnutí a kontrolu lidí přes pocit viny**

. Často o tom mluvím na seminářích a na výcviku toto budeme rozebírat podrobně. Tato potřeba jen roztáčí kolo soudícího myšlení a rozlišování na dobré a zlé, bere lidem odpovědnost za své činy, dělá z nich malé děti a oběti a

nadýmá jejich samospravedlivé ego

a celkově vytváří potřebu iluze a lží. Přitom s tématy ublížení a zranění jde pracovat zcela jinak, přijímajícím dospělým a odpovědným způsobem s naprosto nehodnotícím myšlením. Potřeba odpouštět vůbec nemusí vzniknout.

Takže nesnažte se dělat něco se svou neschopností odpustit, protože ještě nejste úplně ovládnutá touto odpouštěcí nemocí a jak, s tím jde pracovat jinak, se můžete konkrétně dozvědět na semináři, individuální konzultaci či výcviku.